

prima instanță - C. Crețu  
instanța de apel - N. Cernat, I. Muruianu, A. Gavrilița

## ÎNCHEIERE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Vera Macinskaia  
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către  
Societatea cu Răspundere Limitată „Valdaval-Com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială  
„Electromașina” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere  
Limitată „Valdaval-Com” cu privire la încasarea datoriei și penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2014, prin care a fost  
respins apelul declarat de SRL „Valdaval-Com” și menținută hotărârea Judecătoriei  
Ialoveni din 14 aprilie 2014

## c o n s t a t ă

La 15 noiembrie 2013 SC „Electromașina” SRL a depus cerere de chemare în  
judecată împotriva SRL „Valdaval-Com” cu privire la încasarea datoriei și penalității.

În motivarea acțiunii, SC „Electromașina” SRL a invocat că la 31 martie 2011 a  
încheiat cu pârîtul contractul nr. 16, prin care i-a vîndut ultimei marfă în asortimentul  
indicat în Anexa nr. 1 la contract.

Marfa a fost livrată conform facturilor fiscale nr. JJ 0070471 din 31 martie 2011,  
nr. FV 04842639 din 11 aprilie 2011, nr. FV 0842685 din 19 mai 2011, nr. JJ 0070496  
cu anexa XS 0035065 din 08 iunie 2011, nr. FV 4299282 din 22 noiembrie 2011,  
nr. BV 465458 din 30 iunie 2013.

Mai indică că careva pretenții la marfa livrată nu au fost înaintate  
SC „Electromașina” SRL onorîndu-și obligațiunile în modul corespunzător față de  
SRL „Valdaval-Com”.

La fel indică că conform pct. 2.1.1 din contractul nr. 16 din 31 martie 2011,  
SRL „Valdaval-Com” și-a asumat obligațiunea să achite marfa procurată după cum

urmează – 20 % din suma totală în avans, iar restul sumei în termen de 30 de zile calendaristice.

Conform pct. 2.1.3 din contract, SRL „Valdaval-Com” și-a asumat obligațiunea de a achita amendă în mărime de 0,1 % din suma care urmează a fi achitată pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mare decât suma datoriei, în cazul în care nu va achita marfa în termenii stabiliți de contract.

Conform actului de verificare, la data de 09 august 2013 SRL „Valdaval-Com” a înregistrat datorii față de SC „Electromașina” SRL în sumă de 65661,48 lei pentru marfa livrată conform contractului și suma de 14967,80 lei cu titlu de penalitate contractuală pentru neachitarea în termen a mărfii livrate.

În urma pretenției din 10 septembrie 2013, SRL „Valdaval-Com” a achitat pe data de 17 septembrie 2013 suma de 10000 lei, iar pe data de 24 septembrie 2013 suma de 17000 lei.

În prezent, SRL „Valdaval-Com” are datorii în sumă de 18661,48 lei pentru marfa livrată și penalitate pentru neachitarea în termen a mărfii livrate în sumă de 14967,80 lei, în total 33629,28 lei.

SC „Electromașina” SRL solicită încasarea de la SRL „Valdaval-Com” datoria în sumă de 18661,48 lei și penalitatea pentru neachitarea în termen de mărfii livrate în sumă de 14967,80 lei și taxa de stat în mărime de 1009 lei.

La 09 aprilie 2014, SC „Electromașina” SRL a depus cerere de modificare a cerințelor, menționând că pîrîtul a efectuat plăți în sumă de 15713,62 lei la data de 21 ianuarie 2014 și în sumă de 2947,86 lei la data de 04 martie 2014, în total în sumă de 18661,48 lei, astfel solicitînd încasarea penalității în mărime de 14967,80 lei pentru neachitarea în termen a mărfii livrate, taxa de stat în sumă de 1009 lei și cheltuielile de executare în sumă de 2262,75 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 14 aprilie 2014, acțiunea a fost admisă. De la SRL „Valdaval-Com” a fost încasat în beneficiul SC „Electromașina” SRL datoria în sumă de 14967,80 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1009 lei și cheltuielile de executare a actelor judiciare în sumă de 2262,75 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2014, a fost respins apelul declarat de către SRL „Valdaval-Com” și menținută hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 14 aprilie 2014.

La 18 septembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, SRL „Valdaval-Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul SRL „Valdaval-Com”, în motivarea recursului a menționat că contractul nr. 16 din 31 martie 2011 a fost în vigoare potrivit punctului 5.3 al acestuia, pînă la data de 31 decembrie 2012, iar anexa nr. 1 la acest contract prevedea obiectul acestui contract. Mai indică că marfa a fost livrată de către intimat conform facturilor care nu erau incluse în anexa nr. 1 la contract, nu făcea obiectul acestui contract, ci altui contract încheiat în mod verbal în care nu a fost stabilit termenul de executare a obligației. Menționează de asemenea că penalitatea în sumă de 14967,80 lei a fost calculată conform contractului nr. 16 din 13 martie 2011, care includea prețul de 59807

lei, adică conform anexei nr. 1 din contractul menționat. Obligația de a achita prețul acestor bunuri a fost executată, fapt recunoscut și de intimat. Însă, bunurile ce au fost livrate de intimat la prețul de 65661,48 lei nu făcea obiectul contractului nr. 16 din 13 martie 2011, deoarece nu a fost întocmită nici o anexă în acest sens. Toată marfa care a fost livrată ulterior, nu făcea obiectul acestui contract, prin urmare pentru aceste mărfuri nu este stabilită o penalitate dat fiind faptul că contractul pentru livrarea acestor mărfuri este încheiat în formă verbală, confirmat numai prin facturi. Respectiv, penalitatea a fost calculată pentru neachitarea acestei sume, care s-a format în privința unor obligații care nu făceau parte din contractul nr. 16 din 13 martie 2011, care stipula clauza penală. Astfel, consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel au stabilit eronat penalitatea în baza unui contract care nu avea ca obiect aceste bunuri, aplicând în norma de drept material care nu urma a fi aplicată.

Intimatul SC „Electromașina” SRL, prin referința depusă, a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Valdaval-Com”. A mai menționat că instanțele judecătorești au constatat că la momentul calculării penalității-31 iulie 2013, recurentul întârzie pentru marfa livrată conform contractului nr. 16 din 31 martie 2011 și facturilor fiscale, începând cu 21 decembrie 2011-91070,60 lei, care au servit drept bază de calcul a penalității înaintate pentru 180 de zile. De asemenea a invocat că penalitatea a fost calculată pentru neachitarea în termenii stabiliți de contractul nr. 16 din 31 martie 2011 a mărfii livrate în termenul de acțiune a contractului în cauză, iar faptul că nu a fost întocmită o anexă prin care să se stabilească prețul la fiecare lot de marfă, conform prevederilor pct. 1.2, 2.3 din contract nu poate servi drept temei pentru a nu considera această marfă obiect al contractului și nu demonstrează că recurentul și-a onorat obligațiile de achitare a mărfii în termen și cu bună-credință.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Valdaval-Com”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Valdaval-Com” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valdaval-Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari